

РЕШЕНИЕ

№ 4359

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3244** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-868/18 от 05.03.2020г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията), с което е уважена жалба с рег. №ППН-01-868/26.10.2018г., подадена от Блага Б. С. срещу [фирма] и на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25 000 (двадесет и пет хиляди) лева.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Поддържа, че Комисията не е отчела факта, че нарушението е относимо към правата и законните интереси само на едно физическо лице, което е следвало да се отрази и върху размера на наложената имуществена санкция. Твърди, че при определяне на размера на санкцията не е бил изследван и въпросът дали за физическото лице са произтекли някакви вреди и евентуално каква е тяхната тежест. Счита, че Комисията не е взела предвид и целта на обработката на данните на заинтересованата страна Блага С., която е клиент на дружеството, като обработването на данните ѝ е било използвано за предоставяне на услугата, предмет на допълнително споразумение към основния ѝ договор. Сочи, че ответникът не е съобразил и действията на администратора, насочени към смекчаване на последиците от неправомерното

обработване на личните данни на С.. Претендира, че при постановяване на оспорваното Решение е бил нарушен принципът на истинност в административния процес, установен в чл.7 АПК и административният орган не е изпълнил задължението си да събере всички относими доказателства и въз основа на тях да изясни спорните обстоятелства. Релевира доводи за допуснато при издаване на оспорвания акт нарушение на материалния закон – чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). Поддържа, че личните данни на абоната С. са били законосъобразно обработени в контекста на нормалната търговска дейност на търговеца, а Комисията няма компетентност да се произнася в случай на извършено престъпление, каквото безспорно е съставянето и използването на неистински документ. Оспорва и размера на наложената имуществена санкция, като претендира, че санкция в размер близък до минималния – 10 000 лева, би постигнал целта на закона. Моли съда да отмени процесното Решение на КЗЛД или евентуално да го измени като определи по-нисък размер на наложената имуществена санкция. Претендира за разноски. Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юр. А. поддържа, че Решение №ППН-01-868/05.03.2020г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяната му. Не претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна - БЛАГА Б. С., редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се явява, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по жалба с вх. №ППН-01-868/26.10.2018г. на заинтересованата страна Блага С.. По същество Комисията е била сезирана с искане да установи обработвал ли е незаконнообразно мобилният оператор [фирма] (А1) личните данни на С.. В жалбата са изложени следните твърдения: На 20.09.2018г. жалбоподателката е посетила офис на А1 в [населено място] за да заплати месечната си сметка за мобилни услуги, при което установила, че сумата която дължи е различна от тази която обичайно заплаща всеки месец. На поставен от нея въпрос служителят я уведомил, че начислената сума е по-висока поради това че на 14.09.2018г. в [населено място], С. е сключила договор за допълнителни услуги за мобилен интернет 3000 МВ с максимална скорост. В жалбата С. е декларирала, че в посочения период не е била в [населено място], не е посещавала офис на А1 и не е сключвала договор за предоставяне на допълнителни услуги.

С писмо изх. №ППН-01-868^{#1} от 14.11.2018г. [фирма] е било уведомено за подадената жалба и на основание чл.36 АПК е било поканено да изрази становище и да представи относими писмени доказателства.

В отговор [фирма] е представило писмено становище рег. №ППН-01-868^{#3}/26.11.2018г., заедно с копие от Договор за мобилни услуги №500206184/14.03.2018г., Приложение №1 към Договор №500206184 за активиране и

условия за ползване на допълнителен пакет (Екстра) към тарифен план за мобилни услуги – мобилен интернет за смартфон, таблет и лаптоп и Фактури №, № [ЕГН], [ЕГН]. В Становището е изложено че С. е клиент на мобилния оператор и от 2018г. има сключен договор за продажба на устройство на изплащане към който на 14.09.2018г. е сключено Допълнително споразумение №1 за Екстра към мобилния номер. Посочено е също, че ако твърденията на жалбоподателката са верни, то се касае за извършено престъпление от страна на служител на А1 и в този случай следва да бъдат сигнализирани органите, компетентни да го установят.

С Решение по т.4 по Протокол №20/02.05.2018г. Комисията е приела за допустима жалбата на Блага С. срещу [фирма] и е назначила извършване на почеркова експертиза на подписа на Блага С.. С Писмо вх. №ППН-01-868^{#8}-(18)/07.11.2018г. директорът на Научноизследователския институт по криминалистика към Министерството на вътрешните работи (МВР) е представил заключение на почерковата експертиза, обективизирано в Протокол №2019/ДОК-257. Според заключението подписите за „потребител“ и „абонат“ от името на Блага Б. С. в копие на Допълнително приложение към Приложение №1 към Договор №500206184, не са положени от титуляря Блага Б. С..

На 22.01.2020г. е проведено открито заседание на КЗЛД с участие на настоящия жалбоподател [фирма], който е представил писмени доказателства - 15 бр. кредитни известия от 21.01.2020г., Процедури за сключване на нов договор за услуга на А1, Инструкция №1, Инструкция за работа с чувствителна информация и Списък с проведени обучения на служители в областта на защита на личните данни. Въз основа на доказателствата, събрани в производството, Комисията е приела Решение за основателност на жалбата срещу [фирма] и за налагане на дружеството на административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25000 (двадесет и пет хиляди) лева, на основание чл.58, §2, б. „и“ във вр. с чл.83, §5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №ППН-01-868/05.03.2020г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №3/22.01.2020г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА, обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените

правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е законосъобразно, в частта по т.1, с която е обявена за основателна жалбата с рег. №ППН-01-868/26.10.2018г., подадена от заинтересованата страна Блага С..

Определение на понятието „лични данни“ е дадено в разпоредбата на чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 според която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, §2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Законосъобразен е изводът на Комисията, че при сключване на Допълнително приложение към Приложение №1 към Договор №500206184 – Активиране и условия за ползване на Допълнителен пакет (Екстра) към тарифен план за мобилни услуги – мобилен интернет за смартфон, таблет и лаптоп от 14.09.2018г., администраторът на лични данни – какъвто несъмнено е [фирма] (чл.4, §7 от Регламент (ЕС) 2016/679), е обработвал личните данни на Блага С. в нарушение на принципите, установени в чл.5, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и без да е налице някое от основанията, изчерпателно посочени в чл.6, §1.

Няма спор по делото, че в релевантния период заинтересованата страна С. е била в договорни отношения с А1 и на това основание личните ѝ данни са били обработвани от мобилния оператор с нейно съгласие. Безспорно установено е обаче, със събраните в административното производство писмени доказателства и почеркова експертиза, че от името и за сметка на С., но без нейно знание и съгласие, е било сключено Допълнително споразумение към договора за електронни съобщителни услуги. За сключване на Допълнителното приложение от 14.09.2018г. към Приложение №1 към Договор №500206184, личните данни на клиента С. са били незаконно обработвани чрез извличане и употреба, доколкото не е било налице което и да е от основанията, регламентирани в чл.6, §1 Регламент (ЕС) 2016/679. Без значение за настоящото производство е извършването на документно престъпление от страна на служител на дружеството, доколкото действията по обработване на личните данни са от името и за сметка на [фирма] и именно в негова тежест е задължението това обработване да става законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин.

Съдът намира обаче, че при определяне на размера на наложената „имуществена санкция“ КЗЛД е допуснала нарушение на основни принципи на административния процес, установени в чл.6 и чл.7 АПК – принципите за съразмерност и истинност. В чл.6, ал.1 АПК е въведено задължение за административните органи да упражняват

правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Административните актове се основават на действителните факти от значение за случая и тяхното изпълнение не може да засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава (чл.6, ал.2 и чл.7, ал.1 АПК).

Комисията разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл.58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл.58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679, без това по б. "и", имат характера на принудителни административни мерки (ПАМ), чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание "глоба" или "имуществена санкция", предвидено в б. "и" на чл.58, §2 има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. "а" – б. "з" и б. "й" или вместо тях. Изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от ПАМ, регламентирани в б. "а" – "з" и "й" или да наложи административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ или да приложи и някоя от мерките съвместно с административно наказание по б. "и". При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната.

В процесния случай, в условията на предоставената ѝ оперативна самостоятелност, КЗЛД е приела да приложи корективната мярка по чл.58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 – „имуществена санкция“.

Общите условия за налагане на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ са регламентирани в чл.83 от Регламент /ЕС/ 2016/679. В §2 на чл.83 е предвидено, че при вземане на решение дали да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ и при определяне на техния размер, във всеки конкретен случай надлежно се разглеждат елементите, изчерпателно посочени в б., б. „а“ – „к“. В случая Комисията е изложила противоречиви мотиви относно това кои обстоятелства възприема като смегчаващи и кои като отегчаващи отговорността и причините за това. Така например от една страна при разглеждане на елемента по б. „в“ е прието, че не е констатирано от администратора да са предприети своевременни мерки с цел да бъде предотвратено нарушението, напротив, установено е негово неправомерно поведение. От друга страна по критерия по б. „к“ е възприето, че при отчитане на степента на извършеното нарушение са налице смегчаващи отговорността обстоятелства – такива според Комисията са извършеното сторниране на дължимите задължения, както и това, че от мобилния оператор са разработени и представени Процедури за сключване на нов договор за услуга на компанията, Инструкция за работа с чувствителна информация на [фирма], Списък на служители с които е проведено обучение за работа с лични данни – все факти, които оборват извода по б. „в“, че няма данни от

администратора да са предприети своевременни мерки с цел да бъде предотвратено нарушението. Според мотивите по б. „и“ на администратора на лични данни [фирма] не са били налагани мерки по чл.58, §2 от Регламент /ЕС/ 2016/679. При определяне на размера на имуществената санкция обаче, административният орган е взел предвид, че нарушението не е първо за администратора. В мотивите по б. „д“ е изложено, че с Решение №Ж-44/2014 от 23.03.2015г. е наложена „имуществена санкция“ за същото нарушение в размер на 19000 лева, чиито размер е бил намален на 10000 лева с влязло в сила на 22.03.2017г. съдебно Решение №6778/06.11.2017г. по адм. дело №3909/2015г. на Административен съд София – град (АССГ). Приложимият Регламент /ЕС/ 2016/679 не дава легално определение на понятието „повторно“ нарушение. Такова обаче се намира в §1, т.20 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съгласно която норма повторно е нарушението, извършено в срок една година от влизането в сила на решението на Комисията или на Наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение. В случая предходното наказание за което се твърди, че е било наложено за идентично нарушение, е влязло в сила много повече от една година преди да бъде извършено нарушението, за което е наложено процесното административно наказание и следователно не може да обоснове извод за повторност и да бъде взето предвид при определяне на по-висок размер на санкцията. Съдът приема, че размерът на санкцията е несъразмерен с тежестта и продължителността на нарушението, като при определянето му не е взет предвид броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената вреда. Несъмнено всяко неправомерно обработване на лични данни носи вреда на субекта на данните. При определяне на размера на санкцията обаче, административният орган следва добросъвестно и обективно да отчете реалната вреда, която е причинена на засегнатия субект. Принципът на съразмерност е прогласен и в разпоредбата на чл.83, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 която предвижда, че всеки надзорен орган гарантира, че наложените административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ за извършени нарушения на Регламента, посочени в §4, §5 и §6, *във всеки конкретен случай са ефективни, пропорционални и възпиращи.*

Настоящият решаващ състав приема, че макар [фирма] да е извършило нарушение при обработването на лични данни на заинтересованата страна Блага С., размерът на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ е прекомерен, определен в нарушение на принципите на истинност и съразмерност, установени в чл.6 и чл.7 АПК и в чл.83, §1 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Предвид на това Решение №ППН-01-868/05.03.2020г.

следва да бъде отменено, В ЧАСТТА по т.2, а преписката изпратена на компетентния орган – КЗЛД, за ново произнасяне в съответствие с мотивите на настоящото съдебно Решение.

При този изход на спора и в съответствие с уважената и отхвърлената част от жалбата, разноски не се присъждат и остават за страните, така, както са ги направили.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

С. - град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №ППН-01-868/18 от 05.03.2020г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА по т.2, с която на основание чл.58, §2, б. "и" във вр. чл.83, §5, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679 на [фирма], в качеството на администратор на лични данни, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 25 000 (двадесет и пет хиляди) лева за нарушение по чл.6, §1 на Регламент (ЕС) 2016/679.

ИЗПРАЩА делото като преписка, на основание чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ за ново произнасяне в отменената част, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото Решение, при съобразяване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите му.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-868/05.03.2020г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА по т.1, с която е обявена за основателна жалба с рег. №ППН-01-868/13.08.2018г., подадена от Блага Б. С..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова